

for at vi kunne faa Politi ude paa Landet. Det besørge Brandforsikringsselskaberne.

Den højtærede Finansminister paa-pegede paa veltalende Vis, at der overhovedet gennem de moderne Stater gik stærke Tendenser i Retning af at indføre personlige og direkte Skatter som Indtægts- og Formueskatten i det almindelige Skattesystem. Dette vil jeg til en vis Grad give ham Ret i, men, som han ogsaa selv var inde paa i Slutningen af sin Tale, derfor bortkaster man dog ikke de indirekte Skatter i stort Omfang, saaledes som vi gennem en Toldreform have været inde paa i Aaret 1908. I saa Henseende paa-beraaber jeg mig den højtærede Finansministers eget Vidnesbyrd paa Sp. 1841, hvor han med stor Styrke vender sig mod det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og siger: „De kunne søge Alverdens Lande rundt. De finde ikke et eneste, hvor man overfor de sidste 10 Aars stigende Krav“ — det er altsaa Statens stigende Udgifts-krav — „har kunnet nøjes alene med den direkte Beskatning. Overalt har man til- lige i stor Udstrækning maattet appellere til den indirekte“. Ja, kun Danmark har ment at have Raad til i stort Omfang at bortkaste indirekte Skatter, bortkaste Told- afgifter. Det er netop det, som er det ejendommelige ved vor Situation, og som har hævnnet sig saa skrækkeligt. Naar saa den højtærede Minister siger, at han ikke nærmere vilde komme ind paa det evindel- lige Tema, hvorvidt han har beregnet Told- afgifterne rigtigt, saa forstaar jeg det saa udmærket. Det er det gamle Ord: Lad os ikke tale mere om disse gamle Skader. Jeg vilde ogsaa i den højtærede Finansmini- sters Sted staa paa det Standpunkt: Lad os endelig ikke tale mere om det, lad os endelig komme bort fra dette kedsom- melige Tema. Men deri kunne vi nu ikke fra vor Side tjene den højtærede Minister. Thi — og jeg vil ogsaa rette denne Be- mærkning til den ærede Ordfører — det er netop det, som er de konservative Parti- ers Stolthed i denne Sag, at vi, som der staa i Lysningsformularen, have sagt til i Tide, og naar vi derfor siden tie stille, er det ikke, som den ærede Ordfører tror, fordi vi indrømme, at vi skulde have no- gen Skyld, men netop fordi vi have sagt i Tide, at det gik galt — og det gik galt. Jeg beder den højtærede Finansminister være forsikret om, at de 8 Mill. Kr., han har regnet forkert, skulle stadig blive ved at forfølge ham. Hvis jeg nogen Sinde skulde rejse ham et Gravmæle, skal der staa: Manden med de 8 Mill. Kr. Han

har regnet 8 Mill. forkert (Afbrydelse). Det bliver altsaa 15, nemlig 8 plus 7. Naar den højtærede Minister altsaa vil paaberaabe sig den Samvittighedsfuldhed, den Dygtighed og den indgaaende Maade, hvorpaa han har beregnet Indtægtsforøgel- sen ved de Skatter, hvorom der nu fore- ligger Forslag, vil jeg sige, at jo mere han vil hævde, at han er gaaet rationelt, rea- liser til Værks med Hensyn til Beregnin- gen af, hvad disse forskellige Skatter, Øl- skatten, Cigaretafgiften o. s. v., vilde ind- bringe, desto mere understreger han den Fejl, han begik i 1908, ved altsaa ikke at gaa saa samvittighedsfuldt, saa realiter til Værks, men nøjes med den formelle Af- stemningsmaade. Og jo mere den højt- ærede Minister omvendt søger at und- skyldte denne Fejl, desto mere svækker han sin egen Troværdighed, naar han nu staa overfor Tinget og siger: Jeg har be- regnet alt nøjagtigt og samvittighedsfuldt, og jeg er paa den sikre Side. Jeg vilde overhove- det i den højtærede Ministers Sted aldrig mere i mit Liv bruge Udtrykket „paa den sikre Side“. Naar man har sagt: Naar vi skrive 7 Mill. Kr. af paa Toldafgifterne, ere vi paa den sikre Side, og det bliver 15 Mill. i Stedet for, saa vilde jeg sky som Pesten de Ord „paa den sikre Side“. Som Følge deraf maa den højtærede Minister stadig forlade os, at vi nære nogen Tvivl om, hvorvidt de Beregninger, han har fore- taget, ere rigtige. Jeg vil for mit person- lige Vedkommende have Lov til at sige, at jeg tror, at den højtærede Finansmini- ster denne Gang har været adskillig hel- digere, end han var i Efteraaret 1908. Jeg tror, det gennemgaaende, maaske med Undtagelse af Cigaret- og Ølskatten, vil holde, i alt Fald langt bedre end den Gang. Men i samme Øjeblik, jeg erkender dette, vil jeg understrege, at det skyldes den Omstændighed, at den højtærede Mi- nister denne Gang har baaret sig ganske anderledes ad, at han netop ikke har la- det sig nøje med de rent formalistiske Opstillingsmaader, med andre Ord har desavoueret sin egen Metode.

Overfor det ærede Medlem fra Hille- rød (Dinesen), der fremdrog et Eksempel indenfor Bybefolkningen paa en Mand, som ikke var i Stand til at opgive sin Skatteindtægt korrekt, vil jeg gøre op- mærksom paa, at deraf, at der i Byerne er Folk, der ikke ere i Stand til at op- give deres Indtægt korrekt, følger ikke, at man gør det bedre paa Landet. Men jeg vil gerne have Lov til at nævne et andet Eksempel, som er forefaldet i min Leve-